

Litr. A.

Hans Majestæt Kongens Tale til ellefte ordentlige Storthing ved sammes Aabning.

Gode Herrer og Korte Mænd!

Det Norske Folk, der med uforandret Kjærlighed og Hengivenhed lønnede min ædle, hedengangne Faders Bestræbelser for Rigets Held og Hæder, har ved sin Trofasthed og Taknemmelighed nedlagt den uforgjængeligste Mindekrands paa sin kronede Belgjører, vor faderlige og høihjertede Kong Carl Johans Grav.

Maatte Forsynet, som udkaarede Ham til at knytte det uopløselige Broderbaand mellem tvende til fælleds Fordeel og Sikkerhed forenede ædelsindede Folk, fremdeles som hidtil, velsignende beskytte dem og Hans Værk.

Arving til Hans Throne ligesom til Hans værdige Ansættelse for Broderrigerens Selvstændighed og Lykke, ansaae Jeg det for Min første Kongelige Pligt at fuldføre, hvad Døden nægtede Foreningens store Stifter Selv at tilendebringe, og, paa en for begge Nationer tilfredsstillende Maade at ordne nogle uindvirkelige Forholde overensstemmende med den i Foreningsacten udtalte Lighed i politiske Rettigheder.

Hvad der betræffende Rigerens gjensidige Forpligtelser endnu staaer tilbage at afgjøre for end mere at befæste en Forening, som udgjør den sikreste Borgen for den Skandinaviske Halvøes Frihed og Uafhængighed vil, ved begge Nationalrepræsentationers oplyste og fædrelandsfjendte Medvirken i sin Tid vorde bestemt og fastsat.

Ligesom Ret og Sandhed altid skal lede Mine Bestræbelser under Opfyldelsen af Mit Kongelige Kald, saaledes bygger Jeg trygt paa Vissheden om, hos Norges udkaarede Mænd at finde det ægte Fædrelandsfjendte, den Samdrægtighed, den oplyste og kraftfulde Bistand, der er fornøden, ikke blot for at

beskytte vort Land, vore Institutioner og vore fredelige Syssler, men tillige for at udbrede Lykke og Velvære til enhver af Samfundets Dele.

Vor Fremtid er rig paa Forhaabninger, og den Omhu for at fremme Udviklingen af vore lykkelige Forholde, som fra Stifteren af Rigerens Forening paa os er overgaaet, har Krav paa vore alvorligste Anstrængelser. — Oplysningens Velgjerninger, Samfundskræfternes Udvikling og Frihedens Hegn ere Urvedele, som vi bør overantvare vore Efterkommere i en forbedret Tilstand. Lysets og Fredens Seier er mindre glimrende, men varigere end Krigens og fordrer ikke ringere Mod og Selvopoffelse.

Saa vel ved Min Thronbestigelse som senere har Jeg modtaget de meest tilfredsstillende Beviser paa samtlige udenlandske Magters forekommende og venstabelige Sindelag. Denne gode Forstaaelse har allerede vist sig virksom ved de indlede, men endnu ikke tilendebragte Underhandlinger angaaende Ophævelsen af en mod vore Handelsinteresser og vor Værdighed stridende Afgift til en af det nordlige Afrikas Kyststater.

Beretningen om Rigets Tilstand vil vise Eder vor Fremadskriden i administrativ og oeconomic Henseende under Løbet af de sidste 3 Aar. — Ved de Propositioner og Meddelelser, som ville blive Storthinget forelagte, skal Jeg henlede Eders Opmærksomhed paa hvad der under dette Storthings Samvære er snkkelig eller nødvendigt til det Almindeliges Vel at udføre eller forberede.

Idet Jeg herved erklærer Norges 11te ordentlige Storthings Forhandlinger aabnede, anraaber Jeg Forsynet om at lede og velsigne Eders Arbejder, forsikrende Eder om hele Min Kongelige Yndest og Bevaagenhed.

Christiania den 10de Februar 1845.

O S C A R.